

3. Á Jörðinni.

a. Kúmararnir fimm. Við getum nú fjallað stuttlega um Kúmarana fimm, sem eru samheild manas þáttarins á Jörðinni. Ég hef skýrt frá því að Lávarður heimsins, fyrsti Kúmarinn, sé Plánetulogos plánetukerfis okkar í efnislegri birtingu, en hvergi hefur verið gefið til kynna að Kúmararnir þrír, sem tengjast Honum, séu aðrir þrír Plánetulogosa. Það er alls ekki svo. Þessir þrír sem nefndir eru „Búddar athafnaorku,“ eru fulltrúar þeirra þriggja Plánetulogosa á plánetunni okkar, sem ásamt Plánetulogosinum okkar mynda hina guðlegu fernd. Nátengdir þeim eru hinir þrír innræðu Kúmarar, sem nefndir eru í The Secret Doctrine,¹ og eru fulltrúar fyrir þrjá aðra Logosa, og mynda þannig brennipunkta fyrir alla hina guðlegu krafta innan keðjunnar okkar. Í sérhverri hnattakeðju er að finna slíka fulltrúa, sex brennipunktar innifaldir í hinum sjöunda, Plánetulogosi hnattakerfisins, sem heldur þeim öllum innan áru sinnar.

Verkefni þeirra er þríþætt:

Í fyrsta lagi. Þeir eru orkustöðvar í líkama Plánetulogossins. Hver keðja samsvarar einni orkustöð, og hnettirnir eru aðeins minni hjól innan orkustöðvar. Líf Logossins í þessari efnisbirtingu á Jörðinni flæðir um þrjár orkustöðvar og er að byrja að örva þá fjórðu, af því leiðir að fjórir hnettir tengjast þessu starf og Kúmararnir þrír eru í fullri vitsmunalegri virkni; þrír eru í biðstöðu og einn er að byrja að verða virkur. Hnettirnir samsvara keðjunum. Þessi fjórði Kúmara er enn sem komið er óþekktur, en eins og gefið hefur verið í skyn, þá er Hans tími brátt að renna upp.

Í öðru lagi. Þeir miðla sérstökum krafti til þeirra eininga sem mynda einhverja ákveðna orkustöð. Þeir eru í reynd milliliðir fyrir Lávarða geislanna til mónada sérhvers geisla í birtingu í sérhverri keðju og á sérhverjum hnetti.

Í þriðja lagi. Þeir eru fulltrúar fyrir:

- a. GeislaLávarðinn, eins og sagt er hér að ofan.
- b. Hina fjóra Maharaja.
- c. Plánetulogos þeirra eigin hnattakerfis.
- d. Hinn mikla Tíva Jarðar plánetunnar.

---

¹ S.D. I, 493.

Þeir vinna samkvæmt lögmálinu; Þeir greina og meðtaka hinn vitsmunalega tilgang Plánetulogossins, og þekkja áætlun Hans; Þeir eru lífsvirkni plánetunnar, og á óljósan hátt eru þeir ekki aðeins fulltrúar geislans heldur einnig tengiliður milli keðjunnar og hnattakerfisins.

Hér mætti bæta því við að mistökin sem urðu örlög Tunglkeðjunnar í hnattakerfi okkar hafa hamlað mjög starfi þeirra, og gert þeim nauðsynlegt að beita róttækum ráðum í þeim tilgangi að bæta fyrir þau mistök. Í þessu er að finna aðra ástæðu fyrir umróti því sem einkennir heiminn nú á tímum.

b. Tunglkeðjan. Það kann að vera áhugavert, áður en haldið er áfram og önnur efni tekin fyrir, að taka fyrir hið vandasama og torræða mál viðfangsefni Tunglkeðjuna og svara nokkrum spurningum sem kunna að vakna í huga nemans.

Upptalning hnattakeðja og hnattakerfa sem sýnd er á tveimur skýringarmyndum er eingöngu fyrir núverandi tímaskeið, og nær yfir tímabil sem er tiltölulega nýliðið og fyrir þróunarsöguna allt til miðbiks næstu umferðar keðjunnar okkar. Ef við hefðum fengið myndir sem giltu tímabilið á undan Lemúríu tímanum, og náðu langt aftur í óræða fortíð (frá mennsku sjónarmiði), hefðum við séð tunglkeðjuna sýnda án Neptúnusar keðjunnar. Í myndunum sem nú gilda virðast tvær keðjur vanta, tunglkeðjuna og Úranus keðjuna. Ástæðurnar eru torskildar, en hægt er að gefa eftirfarandi vísbendingar:

Tunglkeðjan og Jarðarkeðjan mynduðu tvær einingar, eða tvo andstæða póla, negatífan og pósitífan. Tíma samruna var náð, og Jarðarkeðjan dró til sín eða aðlagði tunglkeðjuna í sama skilningi og sum hnattakerfana munu renna saman uns aðeins þrjú virðast eftir. Af þeirri ástæðu er Jarðarkeðjan í eðli sínu tvíþætt, þar sem hún er samruni karlkynskeðju og kvenkynskeðju. Þetta er leyndardómur sem ekki er unnt að fjalla um nánar, en um þetta er fjallað í vissum dulspekibókum og H.P.B. hefur ýjað að þessu.²

Þegar tímar líða munu önnur hnattakerfi renna saman, og þá mun Úranus (keðjan með þessu nafni í okkar kerfi) koma fram í raunbirtingu. Gleymið ekki að hnattakerfin raunbirtast sem sjö, sem tíu, sem þrjú frá sjónarmiði hins eilífa nús, en – frá sjónarmiði Himnamanns – má tákna raunbirtinguna sem (3|7). Í tíma og rúmi er hægt að setja röðina fram sem 3-7-10, og á vissum stigum sem 10-7-3. Eftir því sem gagnstæðir pólur renna saman verða hinir tíu að hinum sjö og hinum þrem, og það er við þessa atburðarás sem heilar hnattakeðjur og hnettir, og um síðir

---

² S.D. I, Hluti IX, Bindi I, 176-200.

hnattakerfi, munu virðast hverfa úr hlutlægri birtingu og sjást ekki lengur. Þau hafa einfaldlega runnið saman við önnur kerfi eða keðjur. Hægt er að lýsa þessu þannig á hinum tvíþætta þróunartíma:

Á efnisþróunartímanum er röðin þrír, síðan sjö og að lokum tíu.

Á andlega þróunartímanum er röðin tíu, síðan sjö og að lokum þrír.

Efnisþróunartíminn er nánast liðinn, og andlegi þróunartíminn er um það bil hálfnaður. Þessi tími mun einkennast af því að vissar keðjur munu hverfa eða renna inn í aðrar þegar þær finna pólarandstæður sínar, og samhliða því munu fingerðari keðjur eða hnettir koma í ljós þegar manas þátturinn gerir mönnum kleift að sjá þá. Tunglkeðjan er að hverfa, aðeins er eftir hrörnandi líkami; líf annars og fyrsta Logossins hefur horfið frá henni, og aðeins er eftir hið dulda líf efnisins. Samhliða því reis Neptúnus upp fyrir sjóndeildarhringinn og tók sér stöðu sem ein af hinum sjö keðjum Plánetulogossins í raunbirtingu. Hér er átt við Neptúnusarkeðju Jarðarkerfisins.

Tunglkeðjan á sér forvitnilega dulfræðilega sögu, sem ekki hefur verið sögð. Þetta gefur henni sérstöðu meðal annarra keðja kerfisins, og jafnvel meðal allra keðja í sólkerfinu. Sambærilegt ástand eða hliðstæða mun finnast í öðru plánetukerfi innan sólkerfisins. Þetta allt tengist sögu eins af sólkerfunum sem okkar kerfi tengist í hinu kosmíska kerfi. Af þeim sökum er ógerlegt að fjalla nánar um það. Hver Himnamaður í hnattakerfi er brennipunktur fyrir kraft eða mátt og tíðniverkandi líf sjö gríðarstórra VERA á nákvæmlega sama hátt og orkustöðvarnar sjö í manni eru brennipunktar fyrir áhrif samsvarandi himneskrar Frummyndar. Himnamaðurinn okkar er því á innræðan hátt tengdur einu af sólkerfunum sjö, og í þessum dularfulla sambandi felst leyndardómur tunglkeðjunnar.

Nokkrar stuttorðar vísbendingar má láta uppi fyrir nemann til íhugunar:

Í tunglkeðjunni kom fram sólkerfislegt skipbrot.

Það tengdist lægri frumtökunum sem nú er búið að yfirstíga, samkvæmt því sem H.P.B. greinir frá.

Kynferðisleg vandamál plánetunnar okkar eiga rót sína að rekja til mistakanna í tunglkeðjunni.

Rás þróunarinnar á tunglkeðjunni var stöðvuð mjög skyndilega með tímabærri íhlutun Sólarlogossins. Leyndardómur þjáningarinnar í Jarðarkeðjunni, sem lætur hana verðskulda heitið Svið þjáninganna, og ráðgátan um hina löngu og þjáningarfullu vakt

sem hinn Þögli áhorfandi ³ stendur, eiga rætur sínar að rekja til atburðanna sem leiddu tunglkeðjuna til sinna hörmulegu endaloka. Hvergi í öðru hnattakerfi er að finna aðstæður þjáninga og erfiðleika í neitt líkum mæli og hér finnast.

Misnotkun á orku ákveðinnar orkustöðvar, og brenglun eða afbökun krafts í sérstökum röngum tilgangi, sem ekki var í samræmi við rás þróunarinnar, útskýrir margt í leyndardómi tunglkeðjunnar.

Vissum markmiðum, eins og fundi pólarandstæðunnar, var flýtt óeðlilega mikið á tunglkeðjunni, og afleiðingin varð ójafn þroski og tafir í þróun hjá vissum hópum tíva og manna.

Uppruna átakanna milli Foringja hins myrka andlits og Bræðralags ljóssins, sem urðu á tímum Atlantis og í núverandi kynstofni, má rekja til tunglkeðjunnar.

Með þessu er allt upp talið sem hægt er að láta uppi að þessu sinni, en margt af því hefur ekki verið leyft að birta þar til nú. Nauðsynlegt er að leggja aftur áherslu á að ekki sé lögð nein sérstök merking í nöfn keðja og hnatta, og að æskilegt sé að nota heldur númer en nöfn. Ef neminn ákveður að nota númer á keðjur og hnatti, verður hann að hafa í huga að númeraröðin hefur enga tilvísun eða tengsl við stað eða tíma, né heldur í hvaða röð keðjunnar eða hnettirnir komu fram í birtingu.

---

³ „. . . aftur er það Hann sem hefur andlegt vald yfir vígðum fullnumum um allan heim. Hann er, eins og sagt er „Sá nafnlaus“ sem á svo mörg nöfn, en samt eru nöfn Hans og eðli óþekkt. Hann er „Vígjandinn,“ nefndur „Fórnin mikla.“ Því Hann situr við þröskuld ljóssins, hann lítur inn í það innan úr hring myrkursins, sem Hann mun ekki fara yfir; né mun hann yfirgefa varðstöðu sína allt til síðasta dagsins á lífsferli sínum. Hvers vegna er Varðmaðurinn eini staðfastur í sinni sjálfkjörnu varðstöðu? Hvers vegna situr Hann við uppsprettu frumviskunnar, en drekkur ekki af henni lengur, því Hann þarf ekkert að læra og ekkert er það sem Hann ekki veit- já hvorki á þessari Jörð né á himnum? Af því að hinir einmana sárfættu pílagrímar, á leið sinni heim, eru aldrei fullvissir, til síðasta andartaks, um að þeir muni ekki villast, í þessari óendanlegu eyðimörk blekkingar og efnis, sem nefnt er jarðneskt líf. Vegna þess að Hann vill fúslega vísa öllum föngum, sem hefur tekist að leysa sig úr fjötrum holdsins og blekkinganna, leiðina til ríkis frelssis og ljóss, þaðan sem Hann sjálfboðinn fór í útlegð,. Vegna þess einfaldlega að Hann hefur fórnað sér fyrir sakir mannkynsins, þótt aðeins fáeinir útvaldir geti notið góðs af hinni Miklu fórn.“ - S.D. I, 229.